

14 Απριλίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

TOORAC FASHION LTD. ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5505).

5 Ποινή — Έκδοση επιταγών χωρίς αντίκρουσμα κατά παράβαση του άρθρου 305Α(1)(2) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 όπως τροποποιήθηκε από τον Περί Ποινικού Κώδικα (Τροποποιητικό) Νόμο του 1986 αρ. 186/86 — Λευκό ποινικό μητρώο — Δύο άλλες παρόμοιες υποθέσεις λήφθηκαν υπόψη — Επιβολή ποινής πρόστιμο ΛΚ150 στην πρώτη εφεσίβλητη και ΛΚ50 στον δεύτερο εφεσίβλητο στην κάθε κατηγορία — Αυξήθηκε σε πρόστιμο ΛΚ300 στην εφεσίβλητη εταιρεία και ΛΚ150 στον δεύτερο εφεσίβλητο στην κάθε κατηγορία — Είναι με διαταγμό που το Εφετείο δεν επέβαλε αποτρεπτική ποινή.

Εταιρείες — Διευθυντές και σύμβουλοι εταιρειών — Ποιά η ευθύνη τους έναντι του νόμου.

15 Ποινή — Επιμέτρηση και προσδιορισμός της ποινής — Αποτελούν ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Αρχές με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Εφετείο.

Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Πότε πρέπει να επιβάλλεται.

20 Στις 6 Ιουλίου, 1990 ο δεύτερος εφεσίβλητος, ως διευθυντής της πρώτης εφεσίβλητης εξέδωσε τρεις επιταγές για το ποσό των ΛΚ1.000 κάθε μια, πληρωτέο στις 10 Αυγούστου, 30 Αυγούστου και 30 Σεπτεμβρίου 1990 αντίστοιχα. Η Τράπεζα επέστρεψε τις επιταγές λόγω ελλείψεως διαθέσιμων κεφαλαίων του εκδότη. Ο δεύτερος εφεσίβλητος είχε λευκό ποινικό μητρώο, ήταν ηλικίας 73 χρόνων και εξέδωσε τις επιταγές με την υπόδειξη της κόρης του, μετόχου της εταιρείας.

25 Ο Γενικός Εισαγγελέας εφεσίβαλε τις επιβληθείσες ποινές για λόγους ανεπάρκειας και εισπήθηκε την επιβολή αποτρεπτικών ποινών λόγω της έφαρσης και της σοβαρότητας των διαπραχθέντων αδικημάτων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απεδέχθη την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Επέμβαση στην ποινή που επιβάλλεται από το πρωτόδικο Δικαστήριο επιτρέπεται όταν η ποινή είναι έκδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορούμενους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό. 5

2. Η πάταξη του εγκλήματος επιτυγχάνεται μόνο με την επιβολή αποτρεπτικών ποινών και οι προσωπικές συνθήκες, σε τέτοιες περιπτώσεις έχουν μόνο περιθωριακή βαρύτητα.

3. Η συμπεριφορά των εφεσιβλήτων στην παρούσα υπόθεση συνιστά γενική περιφρόνηση του νόμου που επηρεάζει το είδος και το ύψος της ποινής. 10

4. Οι διευθυντές και οι σύμβουλοι των εταιρειών υπέχουν την ευθύνη που το καταστατικό και ο νόμος επιβάλλει σ' αυτούς.

5. Τα Δικαστήρια πρέπει να επιβάλλουν αποτρεπτικές ποινές λόγω της ξείρασης των αδικημάτων αυτών και τις επιπτώσεις τους στην κοινωνική, εμπορική και οικονομική ζωή του τόπου. 15

6. Για όλους του πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται και οι επιβληθείσες ποινές αυξάνονται σε πρόστιμο ΑΚ300 και ΑΚ150 αντίστοιχα στην κάθε κατηγορία.

Η έφεση επιτρέπεται.

Per Curiam: Εναπόκειται στη Νομοθετική Εξουσία η θέσπιση, το συντομώτερο δυνατό, τροποποιητικής νομοθεσίας για αύξηση του ανωτάτου ορίου ποινής για τα διαπραχθέντα αδικήματα. 20

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Bisco Ltd & Άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16. 25

Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας ν. Εταιρείας Οικοδομικών Κατασκευών Χρ. Γενεθλής Λτδ (1992) 2 Α.Α.Δ. 373.

Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα για ανεπάρκεια της ποινής που επιβλήθηκε στους 1. Εταιρεία TOORAC FASHION LTD και 2. Εφραίμη Παναγή Λοιζίδη, οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 23.7.1991, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αρ. Ποινικής Υποθέσεως 2053/91) 30

σε τρεις κατηγορίες έκδοσης επιταγών χωρίς αντίκρουσμα, κατά παράβαση του άρθρου 305Α (1) (2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Ποινικού Κώδικα (τροποποιητικό) Νόμο του 1986, (Αρ. 186/86), και καταδικάστηκαν από Ν. Νικολάου Α.Ε.Δ. ο

5 μεν πρώτος εφεσίβλητος σε £150.- πρόστιμο σε κάθε κατηγορία ο δε δεύτερος εφεσίβλητος σε £50.- πρόστιμο σε κάθε κατηγορία.

10 *Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, μαζί με Λ. Καουτζάνη (κα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για την εφεσείουσα.*

Καμιά εμφάνιση για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η παρούσα έφεση, που ασκήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, στρέφεται εναντίον της ποινής που επέβαλε Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στους εφεσίβλητους.

Ο λόγος της έφεσης είναι:-

20 "Η ποινή που επιβλήθηκε είναι παντελώς ανεπαρκής γιατί δεν είναι ικανοποιητική για την τιμωρία των Εφεσίβλητων και/ή για την αναμόρφωση τους και/ή για την αποτροπή διάπραξης παρομοίων αδικημάτων από άλλους."

25 Η πρώτη εφεσίβλητη είναι εγγεγραμμένη εταιρεία και ο δεύτερος εφεσίβλητος είναι ο διευθυντής της.

30 Οι εφεσίβλητοι βρέθηκαν ένοχοι - η πρώτη ύστερα από αποδεικτική διαδικασία, επειδή δεν εμφανίστηκε στο Δικαστήριο, και ο δεύτερος με δική του παραδοχή - σε τρεις κατηγορίες έκδοσης επιταγών χωρίς αντίκρουσμα, κατά παράβαση του Άρθρου 305Α(1)(2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Ποινικού

Κώδικος (Τροποποιητικός) Νόμο του 1986, (Αρ. 186/86).

Στις 6 Ιουλίου, 1990, ο δεύτερος εφεσίβλητος, ως διευθυντής της πρώτης εφεσίβλητης, εξέδωσε τρεις επιταγές της Barclays Bank Plc, στον Α. Σολωμονίδη από τη Λευκωσία, με Αρ. 840156, 840157 και 840158, για το ποσό των £1.000,- κάθε μια, πληρωτέο στις 10 Αυγούστου, 1990, 30 Αυγούστου, 1990, και 30 Σεπτεμβρίου, 1990, αντίστοιχα.

5

Οι επιταγές παρουσιάστηκαν σε εύλογο χρόνο στην τράπεζα, αλλά δεν πληρώθηκαν. Επιστράφηκαν με σημείωση επιστροφής στον εκδότη, λόγω ελλείψεως διαθέσιμων κεφαλαίων του εκδότη.

10

Οι υποθέσεις καταγγέλθηκαν στην Αστυνομία.

Δόθηκε η δεκαπενθήμερη ειδοποίηση, αλλά οι εφεσίβλητοι παρέλειψαν να πληρώσουν οποιοδήποτε ποσό.

15

Ο δεύτερος εφεσίβλητος, όταν κατηγορήθηκε γραπτώς, παραδέχτηκε και πρόσθεσε ότι ο λόγος που δεν πληρώθηκαν οι επιταγές ήταν οικονομικές δυσκολίες και ότι θα πλήρωνε τα ποσά με δόσεις.

Οι επιταγές παραμένουν ακόμα απλήρωτες.

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, στην επιμέτρηση της ποιότητος, έλαβε υπόψη του δύο παρόμοιες υποθέσεις - Αρ. 5650/91 και 5651/91 - εναντίον του δεύτερου εφεσίβλητου, που εκκρεμούσαν ενώπιον του Δικαστηρίου Λεμεσού. Παραπονούμενος στις υποθέσεις αυτές ήταν άλλο πρόσωπο.

25

Ο δεύτερος εφεσίβλητος είναι ηλικίας 73 χρονών με λευκό παρελθόν. Ο δικηγόρος του υπέβαλε ότι εξέδωσε τις επιταγές με την υπόδειξη της κόρης του, μετόχου της εταιρείας.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο επέβαλε στην πρώτη εφεσίβλητη £150,- πρόστιμο στην κάθε κατηγορία και στο δεύτε-

30

ρο εφεσίβλητο £50,- πρόστιμο στην κάθε κατηγορία. Στο σκεπτικό της επιβολής της ποινής, αναφέρθηκε σε έκταση στη θέση του δεύτερου εφεσίβλητου.

- 5 Ο Γενικός Εισαγγελέας εισηγήθηκε ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν είναι άκρως ανεπαρκείς. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη του την έξαρση του αδικήματος αυτού, την παντελή έλλειψη υπευθυνότητας από την πρώτη εφεσίβλητη, την πλήρη παραγνώριση του Νόμου και τις συνέπειες από τη διάπραξη αδικημάτων της
- 10 φύσεως αυτής. Υποστήριξε ότι οι ποινές αυτές δεν επενεργούν ως αποτρεπτικές για διάπραξη παρομοίων αδικημάτων από άλλους.

- Ο προσδιορισμός της ποινής και η επιμέτρηση του ύψους της αποτελούν πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει, αν
- 15 η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορουμένους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό - (βλ., μεταξύ άλλων, *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Εταιρείας BISCO LTD. και Άλλων* (1991) 2 Α.Α.Δ.16· και *Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας ν. Εταιρείας Οικοδομικών Κατασκευών Χρίστος Γενεθλής Ατδ.* (1992) 2 Α.Α.Δ. 373.
- 20

- Σήμερα ο κόσμος συναλλάσσεται με επιταγές. Τα αδικήματα που διέπραξαν οι εφεσίβλητοι επηρεάζουν τις συναλλαγές και την ιδιοκτησία. Η διάπραξη τους είναι εύκολη. Αυτά επηρεάζουν την οικονομική ζωή και η έξαρσή τους αποτελεί μάλιστα της οικονομικής δραστηριότητας των ανθρώπων της χώρας μας.
- 25

- Τα Δικαστήρια, που είναι οι φρουροί της νομιμότητας και της ευταξίας, έχουν ευθύνη έναντι της κοινωνίας να πατάξουν το έγκλημα. Τούτο επιτυγχάνεται με την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Αποτρεπτικές ποινές μπορούν και πρέπει να επιβάλλονται όπου η φύση του αδικήματος
- 30 το απαιτεί, ή όπου η παρανομία του είδους της εκδικαζόμενης υπόθεσης αυξάνεται σε έκταση. Οι προσωπικές συν-
- 35

θήκες, σε τέτοιες περιπτώσεις, έχουν μόνο περιθωριακή βαρύτητα. Η ποινή δεν πρέπει να είναι μικρή, γιατί αυτό αποτελεί ενθάρρυνση στην παρανομία.

5 Η συμπεριφορά κατηγορουμένου απέναντι του νόμου, γενικά, και η όλη συμπεριφορά του μετά τη διάπραξη του συγκεκριμένου αδικήματος, ειδικά, είναι παράγοντας που επηρεάζει το είδος και το ύψος της ποινής.

Η συμπεριφορά των εφεσιβλήτων στην παρούσα υπόθεση συνιστά γενική περιφρόνηση του νόμου.

10 Η ποινή πρέπει να εκφράζει τη δημόσια απαρέσκεια για το εκδικαζόμενο αδίκημα από την οργανωμένη κοινωνία, που εκφραστικό της όργανο είναι το Δικαστήριο.

15 Το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε ότι η ευθύνη του δεύτερου εφεσίβλητου δεν είναι προσωπική και ότι εξέδωσε τις ακάλυπτες επιταγές για λογαριασμό της εταιρείας, με υπόδειξη της κόρης του.

20 Οι εταιρείες είναι νομικά πρόσωπα, τα οποία ενεργούν μέσω φυσικών προσώπων. Οι διευθυντές και σύμβουλοι εταιρειών υπέχουν την ευθύνη που το καταστατικό και ο νόμος επιβάλλει σ' αυτούς. Πρέπει να τονίσουμε ότι ο διευθυντής ή διευθύνων σύμβουλος εταιρείας αναλαμβάνει και έχει έναντι του νόμου τις ευθύνες του - (βλ. *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Εταιρείας BISCO LTD.*, (ανωτέρω)).

25 Με βάση τα πιο πάνω, καταλήξαμε να επέμβουμε στις προσβαλλόμενες ποινές.

30 Προβληματιστήκαμε αν πρέπει να επιβάλουμε στο δεύτερο εφεσίβλητο ποινή φυλάκισης, η οποία είναι η ποινή που πρέπει τα Δικαστήρια να επιβάλλουν στις συνθήκες που επικρατούν σήμερα με την έξαρση του αδικήματος αυτού και τις επιπτώσεις του στην κοινωνική, εμπορική και οικονομική ζωή του τόπου. Με κάποιο δισταγμό, κα-

ταλήξαμε να μην αλλάξουμε το είδος της ποινής.

5 Οι ποινές που επιβλήθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο παραμερίζονται και αντικαθίστανται με τις ακόλουθες ποινές:-

Η πρώτη εφεσίβλητη εταιρεία να πληρώσει £300,- πρόστιμο στην κάθε κατηγορία.

Ο δεύτερος εφεσίβλητος να πληρώσει £150,- πρόστιμο στην κάθε κατηγορία.

10 Η διαταγή για έξοδα παραμένει.

15 Το Δικαστήριο, με την ευκαιρία αυτή, εκφράζει την άποψη ότι η ποινή που προνοεί ο Νόμος για τα αδικήματα που διέπραξαν οι εφεσίβλητοι - έξη μήνες φυλάκιση - είναι ανεπαρκής και εναπόκειται στη Νομοθετική Εξουσία να θεσπίσει, το συντομότερο δυνατό, τροποποιητική νομοθεσία για αύξηση του ανωτάτου ορίου ποινής.

Η έφεση επιτρέπεται.